

γνώριμόν μου διευθυντήν τοῦ Κήπου τῶν Φυτῶν. Ἐχὼ ἐνταῦθα δι' αὐτὸν περιεργότατα καὶ σπανιώτατα δείγματα τῆς Ἀφρικανικῆς Χλωρίδος... Φυτὰ, βλέπετε, μετακομισθέντα ὑπὸ τῶν Σουαρέγων ἱππέων, ἅτινα φύονται μόνον πλησίον τῆς ὁάσεως Aghadés, ἐν τῇ μεγάλῃ ἐρήμῳ Tombouctou.

Τῇ αὐτῇ ἐσπέρᾳ, συνεννοήθη μετὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, καί, τῇ ἐπαύριον ἀπέπλεε διὰ τὴν Γαλλίαν. Ὁ πλοῦς, καίτοι εὐνοηθεὶς ὑπὸ ὥραιου καιροῦ, ἐφάνη αὐτῷ μακρὸς. Καθήμενος ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ θεωρῶν τὰ πλῆττοντα τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου κύματα ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ μιᾶς σκέψεως, δηλαδὴ πῶς ἐστάλη αὐτῷ ἡ διαταγὴ ἐκείνη. Ἡ πρώτη παραστᾶσα ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ ἰδέα, ὁ φόβος σπουδαίας νόσου ἀπειλούσης τὴν ζωὴν τῆς μητρὸς του, ἀντικατέστη ὑπὸ ἄλλης, οὐχ ἥτιον ἀνησυχίας καὶ ἐνοχλητικωτέρας προσέτι.

Ἀπεκάλυπτε νῦν, ἐν τῷ δείγματι τούτῳ τῆς εὐνοίας, τὸν δάκτυλον γυναικός. Καὶ σύνοφρος, ἐβάδιζε, πλῆττων διὰ τῆς πτέρνης τὸ σαπωναλειφὲς ἔδαφος τοῦ πλοίου. Ἡ μορφή τῆς Σάρρας μετὰ τοῦ ὑπερηφάνου μετώπου της, μετὰ τοῦ ἀπειλητικοῦ βλέμματός της, ὡς ἔβλεπεν αὐτὴν ἐν τῷ πυρετῷ τῶν ὀνείρων του ὅτε ἦτο τετραυματισμένος, ἐνεφανίζετο αὐτῷ ἐπιμόνως, διώκουσα αὐτὸν διὰ σκωπτικοῦ γέλωτος.

Ἐνόμιζεν ὅτι ἤκουεν αὐτῆς λεγούσης:

— Ἡθέλησας νὰ μὲ ἀποφύγῃς. Πρὸ ἐνὸς ἔτους, ἐχώθης εἰς τὸ βάθος τῶν ἐρήμων τῆς Ἀφρικῆς, διεκύβευσας τὴν ζωὴν σου ὡς τρελλός, νομίζων ὅτι θὰ μοῦ διαφύγῃς διὰ τῆς ἀποσπάσεως καὶ θ' ἀπαλλαγῇς τοῦ ζυγοῦ μου, διὰ τοῦ θανάτου ἡπατήθης. Σὺ μοι ἀνῆκεις, οὐδὲν δὲ δύναται νὰ σ' ἀποσπάσῃ ἀπ' ἐμοῦ. Πᾶν μέσον θέλω μετέλθῃ, πᾶν στρατήγημα μηχανευθῇ, ὅπως σὲ βιάσω νὰ ἐπανέλθῃς. Δὲν θὰ κατορθώσῃς νὰ ἐκφύγῃς τὸ ἐπιτακτικὸν φίλτρον μου. Καὶ ἀπόδειξις εἶναι ὅτι τὸρὰ πλέεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὅτι ἐκάστη τοῦ ἑλίκος στροφὴ σὲ φέρει πρὸς τὴν χώραν ἐν ἣ εἶμαι. Γινώσκεις ὅτι σὲ λατρεύω· δὲν ἐλθισμόνησας δὲ τόσον ταχέως ὅτι καὶ σὺ μὲ ἡγάπησες. Θεώρησόν με, εἶμαι ὡραία. Μὴ ζήτηί ν' ἀποστρέψῃς τοὺς ὀφθαλμούς. Τὰ πάντα σοὶ ὁμιλοῦσι περὶ ἐμοῦ, πᾶσαι τὰς ἀναμνήσεις ἔχω συμμαχούς. Τὰ φιλήματά μου ἀκόμη καίουσιν τὰ χεῖλη σου. Εἰσέδυσά ἐν σοὶ βαθέως, σὲ κατέχω, εἶσαι ὁ ἔρως μου, ἡ εὐδαιμονία μου, ἡ ζωὴ μου. Σὲ περιμένω, καὶ διὰ τῆς θελήσεώς μου ἐπανέρχεσαι.

Ταραχθεὶς δὲ καὶ φρικιάσας ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς σελίδος ταύτης τοῦ παρελθόντος, ὁ Σεβεράκ προσεπάθει νὰ στρέψῃ τὸν νοῦν του εἰς ἄλλας σκέψεις. Πλὴν ἡ Σάρρα ἀνεφαίνετο πάντοτε, κυριεύουσα αὐτὸν καὶ καταβάλλουσα τὴν ἀντίστασιν του. Ἐφριττεν ὑπ' ὀργῆς καὶ ἐν τινι ἐξάλλῳ παραφορᾷ, ὡμίλει εἰς τὸν φανταστικὸν τύραννόν του, λέγων αὐτῷ:

— Σὲ μισῶ, θὰ σοὶ ἀποδώσω διὰ πε-

ριφρονήσεως ὅ,τι μοὶ ἐπιδαφιλεύεις ἐκ τρυφερότητος. Μεταξὺ σοῦ καὶ ἐμοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον κοινόν τι. Ἐρῶμαι ἄλλης, ἥτις εἶναι τόσον ὡραία, ὅσον εἶσαι βιαία, τόσον ἀγνή, ὅσον εἶσαι ἡδυπαθής. Ἐκείνη μὲν εἶναι ἡ παρθένος, ἡ ἀγνότης, ἡ χιών. Σὺ δέ, ἡ γυνή, τὸ πάθος, ἡ φλόξ. Ἀποστρέφω τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ. Δὲν θὰ μὲ περιβάλλῃς πλέον διὰ τῶν γυμνῶν βραχιόνων σου, δὲν θὰ συμμερισθῶ πλέον τῶν θωπειῶν σου. Ἀφες με, φύγε. Καὶ ἂν σὺ ᾖς ἡ αἰτία τῆς ἐπανόδου μου, δὲν θὰ μὲ ἴδῃς ὅμως. Οὕτω θέλεις τιμωρηθῇ, ὡς βιάσασα τὴν θέλησίν μου.

Ἀποκαμὼν ὁ Σεβεράκ ἀπεκοιμήθη βαθέως. Ὅτε ἐξηγέρθη ὁ ἥλιος ἔλαμπε, καὶ ἡ παραλία τῆς Γαλλίας, πάλλευκος μὲ κηλίδας βαθέως πρασίνου, ἐξετείνετο εἰς τὸν ὀρίζοντα.

Τὴν μεσημβρίαν τὸ πλοῖον ἡγκυροβόλησεν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Τουλόν, καὶ ὁ Σεβεράκ, τηλεγραφῆσας, ἔλαβε παρὰ τῆς μητρὸς του ἀπάντησιν, ἐν ἣ ἡ ἀγαθὴ γυνὴ ἐπληροφόρει αὐτὸν ὅτι ἀπῆλαυε πλήρους υγείας καὶ ὅτι ἔχαιρεν ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκῇ ἀφίξει του.

Ὁ Πέτρος ἀνεκουφίσθη ἀπὸ μεγάλου βάρους. Εἰσῆλθεν ἐκ δευτέρου εἰς τὸ τηλεγραφεῖον καὶ ἔπεμψε τῇ μητρὶ αὐτοῦ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Αὔριον ἀφικνούμαι εἰς Bois-le-Roi. Ἀς μὴ γείνη γνωστὴ ἡ ἐπάνοδός μου εἰς τὸν πύργον Καναλέλ.»

Τὸ ἐσπέρας ἀνεχώρησε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

ΙΔ'

Ἀνερχόμενος τὴν πλευρὰν τοῦ Bois le Roi, ἐν τῇ αὐτῇ ἀμάξῃ ἥτις εἶχε παραλάβει αὐτὸν πρὸ ἔτους ὁ Σεβεράκ ἔρριψεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. Ὁ βίος του ἦν στεῖρος συμβάντων κατὰ τὴν δωδεκάμηνον ἐν Ἀφρικῇ διαμονὴν του. Οἷα ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς μονοτονίας στρατιωτικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀπχύστου παραφορᾶς τῆς ἐν Παρισίοις βιώσεώς του. Ἐν τῇ εὐσυνειδήτῳ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός του εἶχεν ἐπιρρωσθῇ. Ἡδυνήθη κατὰ τὰς μακρὰς ὥρας τῶν νυκτοφυλακῶν νὰ σκεφθῇ ἀνέτως. Κατεμέτρησε τὸ βάθος τῆς πτώσεώς του, ἔκρινεν ἑαυτὸν αὐστηρῶς.

Ἐν τῷ πυρετῷ τοῦ κατὰ τῆς Σάρρας ἀγῶνός του, ἡσθάνθη δεινούς κλονισμούς. Ἡμύνθη μανιωδῶς κατὰ τῆς βασκάνου ἰσχύος τῆς νεαρᾶς γυναικός.

Ἀλλὰ πᾶσα ἀντίστασις αὐτοῦ ἐνίκητο, πᾶσα ἐπάνοδος εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν ἠκολουθεῖτο ὑπὸ νέου σφάλματος. Ὁ καταλαβὼν αὐτὸν δαίμων τῆς ἡδυπαθείας ἐδέησεν ὅπως καταβληθῇ διὰ τῆς παρεμβάσεως τῆς Λευκῆς, καίτοι ἐννοεῖ ὅτι ὀλίγην ἀξίαν εἶχεν ὅπως ἀπωθήσῃ τὴν Σάρραν, ὅτε ἡγάπησε τὴν Λευκὴν.

Διαφυγὼν ὅμως ὡς ἐκ θαύματος τὸν θάνατον, δὲν ἦτο πλέον ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος.

Ὁ ἀσθενὴς καὶ εὐάλωτος Πέτρος τὸ ἀληθὲς παίγνιον ἐν τῇ χεὶρὶ τῆς Σάρρας, ἔμεινε κατακεκλιμένος ἐν τῷ κοιμητηρίῳ

τοῦ μαρμαμποῦ ἐπὶ πλακὸς τάφου μου-σουλμανικοῦ.

Ὁ ἐπανερχόμενος εἶχε τὴν μορφήν, τὴν τὴν φωνὴν του, ἀλλ' ἄλλην καρδίαν, πλήρη ἀναλλοιώτου θελήσεως, ἡ εὐδαιμονία του δὲν ἦτο πλέον δυνατὴ ἢ παρὰ τῇ Λευκῇ, ἀλλ' ἡ Σάρρα ἦν ὑπὲρ ποτε μεταξὺ τῆς νεανίδος καὶ αὐτοῦ, ἀνυπέροχτον πρόσκομμα. Καὶ ἂν ὁ κόμης συνῆναι νὰ δώσῃ τὴν ἀνεψιάν του εἰς τὸν ἀνευ περιουσίας καὶ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος Πέτρον, πῶς ἤθελεν ἀκούσῃ τοῦτο ἡ Σάρρα;

Ὡστε τὸ πᾶν τετέλεσται, ἔπρεπε ν' ἀποδεχθῇ γενναίως τὴν θυσίαν καὶ νὰ στρέψῃ πᾶσας αὐτὰς τὰς σκέψεις, πᾶσαν τὴν φιλοδοξίαν ἐπὶ τοῦ σταδίου του.

Ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν, εἶχε παρὰ σῃ δειγμάτια τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς ἀνδρείας του, δι' ὃ οὐ μόνον ἐξετιμήθη δεινός ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων του, ἀλλ' ἔλαβεν ὑπόσχεσιν προβιβασμοῦ. Ἀπὸ τοῦδε ἀπέβλεπον εἰς αὐτόν, ὡς εἰς μέλλοντα ἀρχηγὸν τοῦ νεαροῦ στρατοῦ. Μετὰ τινος γλυκείας μελαγχολίας, λοιπὸν εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὅτι θὰ ἔμεινε ἀγαμος, παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

[Ἐπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κυρίαν Ἐλένην Δούκα. Ἀντίτιμον συνδρομῆς Σας καὶ 50 φύλλων «Ἰατροῦ Ἀπομνημονευμάτων» ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπεστάλησαν. — κ. Ἀσπας. Ἰω. Ἀποστολίδου. Συνδρομὴ Σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐλλείποντα ἀπεστάλησαν. — κκ. Χρῆστον Βασιλειάδην, Ὁδοσέα Αντζολίον, Γεώργ. Κασιμπαν καὶ Μιχ. Μαγκάκην. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Μ. Τ. Ζάκυνθος. Ἀδίκως δυσχερестήθηκε. Τὸ μέτρον εἶνε γενικόν· εἵπομεν καὶ ἐγράψαμεν: οὐδεμία παραγγελία, ἔστω καὶ φιλική, ἐκτελεῖται, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς. — κ. Ἐμμανουὴλ Φουντουλάκη, Κάϊρον. Ἐλήφθη τὸ ἐπιστροφέν. Εὐαρεστήθητε νὰ ἀποστείλῃτε ἡμῖν ἀπ' εὐθείας, ἢ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνταποκριτῇ ἡμῶν κ. Π. Γρυτζάνη, φράγκα 30, ἀντίτιμον συνδρομῆς Σας Ε' καὶ ΣΤ' ἔτους, ἂν δὲν θέλετε τὸ ὄνομά Σας νὰ κοσμή, μεγάλους γράμμασι, τακτικῶς τὸ Γραμματοκιβώτιον ἡμῶν. — κ. Κωνστ. Ι. Μηλλιαράκη. Ἐστάλησαν ἀνὰ 7 φύλλα ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 517 μέχρι σήμερον. Ἐγράψαμεν. — κ. Γ. Δελαγραμμάτικαν. Φύλλα «Ἀπομνημονευμάτων» ἀπεστάλησαν. — κ. Ἰωάν. Κρίτην. Ἐλήφθησαν. «Λίκαν» ἀπεστάλησαν — κ. Πάνον Ε. Κοντογούρην. Φύλλα «Ἐκλεκτῶν» ἀπεστάλησαν. — κ. Γ. Στοῖδην. Ἐλήφθησαν φρ. 40. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — κ. Π. Ρατζηκώστηκην. Ἐλήφθησαν φρ. 6, ἀντίτιμον 120 φύλλων «Ἀπομνημονευμάτων», ἅτινα ἀπεστάλησαν μετὰ «Λίκων». — κ. Κ. Καμολινόν. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθη τὸ ἐπιστροφέν. Συμμορφωθῆτε, παρακαλοῦμεν, τῷ δευτέρῳ ἡμῶν πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων. — κ. Σοφίαν Ζαρρῆν. Ἐλήφθησαν, φρ. γ. 16, ἀντίτιμον συνδρομῆς Σας. Εὐχαριστοῦμεν. Τὸ περισσεῦον ἐν ἐδόθη τῇ διευθύνσει τῆς «Ἐρ. τῶν Κυριῶν».

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10.